

نزاٰ: (اللہم إِنْ فَلَانَ ابْنَ فَلَانَ فِي ذَمْتَكَ وَحْبَلَ جُوارَكَ، فَقَهْ فِتْنَةَ الْقَبْرِ، وَعَذَابَ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَمْدِ؛ اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ (لَهُ وَارْحَمْهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)

له واسیلهٔ کوری سه عده وہ - یہ زای خوایان لبیت - دھلیت: پیغمبر - صلی الله علیہ وسلم - پیشنویزی بو کر دین بو نویز کردن له سه رپاونک له مسولمانان، گوئیم لبیو که دھیفرمومو: «(اللہم إِنْ فَلَانَ ابْنَ فَلَانَ فِي ذَمْتَكَ وَحْبَلَ جُوارَكَ، فَقَهْ فِتْنَةَ الْقَبْرِ، وَعَذَابَ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَمْدِ؛ اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)». * (خودایه، فلانی کوری فلان له ژیر پاراستن ویره حمهٔ تی تو دایه، بویه بیماریزه له فیتنہ و تاقیکردنہ وہی ناو گور، و سزاٰی دوزهٔ خ، تو خاوهٔ نی پهیمانیت و شایستهٔ سویاس و حمد کردنیت، خودایه لی (خوش به ویره حمی پیکه، تنهٰ تو له بهندہ کان خوش دھبیت ویره حمیان پیده کهیت - الغفور والرحیم - بت [صه حیجه] [ئینبو ماچه گیروایه تیه وه - ئینبوداود گیروایه تیه وه - ئه حمدد گیروایه تیه وه]

پیغمبر - صلی الله علیہ وسلم - نویز کرد له سه رجہ نازهٔ پیاونک له مسولمانان، پاشان فرمومی (ئهٮ واتایه ده گهیه نیت): خودایه، فلانی کوری فلان له ژیر پاراستن ویره حمهٔ دداوای لیخوشنی تو دایه، بویه بیماریزه له فیتنہ و تاقیکردنہ وہی ناو گور کاتیک فریشنہ کان پرسیاری لیده که، وله سزاٰی دوزهٔ خ برگاری بکه، تو خاوهٔ نی پهیمانیت و هرگیز پهیمان ناشکینیت و شایستهٔ سویاس و حمد کردنیت، وھق وراستی ره‌ها تنهٰ لای تویه و تو خاوهٔ نیت، خودایه لی خوش به ویره حمی پیکه، تو خاوهٔ نی لیخوشنی زوریت له گوناھه کان، وھه روھ‌ها خاوهٔ نی پرھمهٔ تی زوریت به قبول کردنی په رستنے کان وچه ندجار کردنی چاکه ویاداشته کان.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5022>

